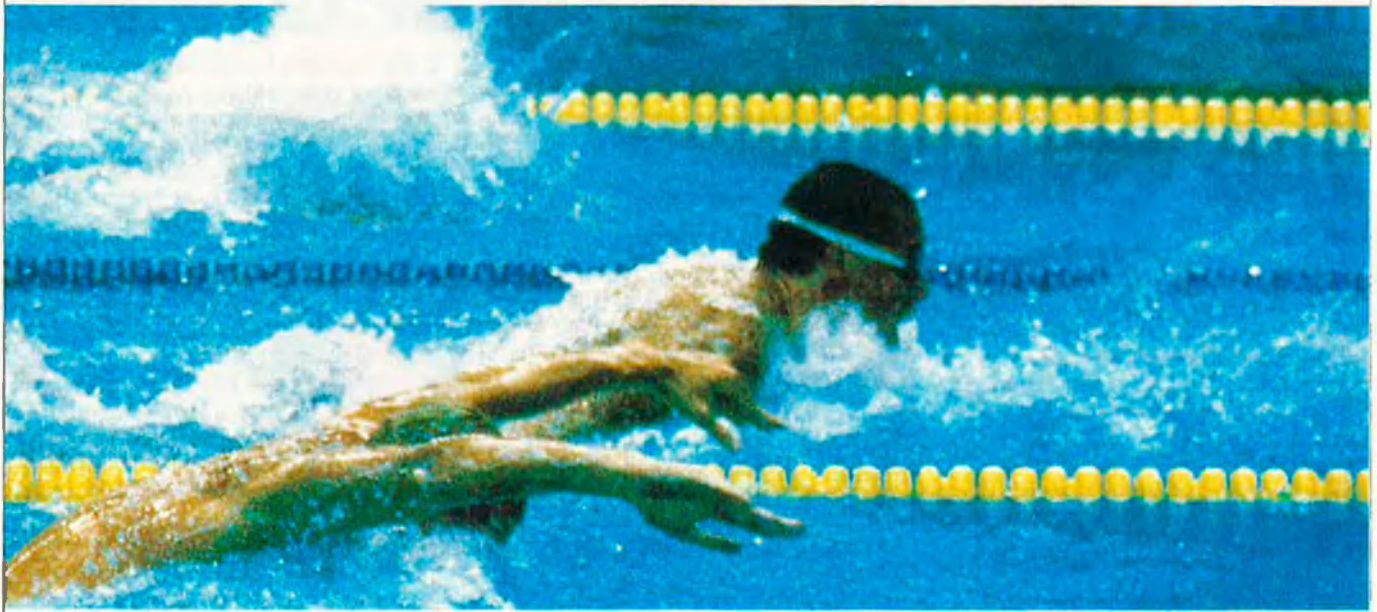

València podria ser la seu dels Jocs de la Mediterrània del 1997

La Mediterrània en joc

El proper dia 26, el comitè internacional dels Jocs de la Mediterrània decidirà quina és la seu per als de 1997. Bari, Tunis i València es disputen la celebració d'una competició esportiva que pugna per superar complexos d'inferioritat i aspira a situar-se entre les més importants.

La candidatura valenciana ha previst amb detalls tots els esports.

ARKIU

El 26 de juny es decidirà a Atenes quina serà la ciutat que albergarà els Jocs de la Mediterrània de l'any 1997. Els membres dels disset països que formen part del comitè internacional dels jocs decidiran entre tres opcions: Bari, Tunis i València. A priori, la candidatura valenciana té moltes possibilitats de guanyar, però el sistema de votacions i la complicada xarxa de relacions polítiques poden complicar-ne l'elecció.

Els jocs de la Mediterrània van nàixer el 1951 amb la intenció de constituir-se en un punt d'encontre esportiu i cultural per a tots els països ribereños. Fins el 1983 es va respectar el pacte no escrit d'alternar una seu àrab amb una altra occidental, però des de 1991 totes les seus han anat a parar a les riberes del nord. Els jocs han anat celebrant-se cada quatre anys, coincidint amb l'any pre-olímpic i, a partir de 1993, canviaran el seu ritme i passaran a celebrar-se l'any posterior a l'Olimpíada. La seua estreta relació amb l'esdeveni-

ment esportiu més gran i la inevitable comparança han provocat que, per a una gran part del públic i dels participants, els Jocs de la Mediterrània siguem una competició de segona categoria sense interès. El problema principal és la professionalització creixent de l'esport i els atapeïts calendaris de les principals figures. Josep Antoni Chapa, director general d'esports de la Conselleria de Cultura de la Generalitat valenciana va indicar a EL TEMPS: "Un jugador resulta molt car per a un club i, per això, se li vol traure el màxim rendiment. Si la competició no és interessant o no té una cobertura informativa important una situació de possible lesió és un risc que no paga la pena de córrer. Per això, algunes seleccions no volen dur els primers equips als Jocs de la Mediterrània, però això canviarà si els donem la importància que han de tenir. Imagina't una competició amb les seleccions de bàsquet d'Espanya, Itàlia, Iugoslàvia i Grècia. No cal demanar més".

Per tal de donar als jocs la importància

suficient per atraure tots els equips, València ha presentat una candidatura ambiciosa amb un pressupost general de 17.500 milions de pessetes i un suport institucional gairebé unànime; des del rei Joan Carles, fins al president de la Generalitat valenciana, Joan Lerma, passant pel president del Comitè Olímpic Internacional, Joan Antoni Samaranch. Presidit per Clementina Ródenas, alcaldessa, en funcions, de València i amb membres del COE, Ferrer Salat; de l'administració central, Javier Gómez Navarro; i de l'autonòmica, Antoni Escarré, el comitè promotor de la candidatura pretén donar una imatge de l'ampli acord aconseguit.

Però Clementina, que fins i tot va deixar la campanya electoral per visitar Samaranch a Lausana, no serà alcaldessa el proper 5 de juliol si el PP i UVV conclouen l'acord ja anunciat. Aquesta incertesa sobre el futur polític de la ciutat podria ser un inconvenient per a la candidatura valenciana que, abans, s'haurà d'enfrontar a altres encara més difícils.

L'esport valencià i els jocs de la Mediterrània

EL TEMPS ha volgut conèixer l'opinió del món esportiu valencià mitjançant un petit qüestionari sobre la candidatura valenciana per a 1997. Les preguntes han estat aquestes:

—¿Creu que València té prou instal·lacions, comptant aquelles que hi ha en projecte, per a ser la seu dels Jocs del Mediterrani?

— Aquests jocs, ¿Són de segona categoria?

—¿Què significaria per a València i per al País Valencià en general ser la seu d'aquests jocs?

I aquestes les respostes:

Josep Morató, president del Club Bàsquet Llíria, que acaba de pujar l'ACB

1) El que cal, a València, són noves instal·lacions. Les del riu palliaran la mancança que n'hi ha però, fixa't que només un pavelló a tot el país compleix les condicions de l'ACB, això és simptomàtic.

2) Poden considerar-se de segona al costat de les Olimpíades, però han de fer-se importants perquè són una bona oportunitat per presentar esport d'alt nivell i pel significat com a encontre cultural que tenen. Caldria una major atenció televisiva.

3) En l'aspecte esportiu seria ideal per relançar els esports minoritaris que la gent no coneix i jo crec que ací entren tots, excepte el futbol i el bàsquet. I sobretot servirien per deixar unes instal·lacions que són més que necessàries.

Ramon Victòria, president del Levante CF

1) En absolut. València necessita fer noves instal·lacions i adequar les que ja existeixen a les necessitats d'uns jocs de la Mediterrània. El Levante UD va oferir el seu estadi a l'Ajuntament de València perquè l'utilitzara i readaptara en allò que fera falta. A València li falten instal·lacions esportives i potser un esdeveniment d'aquesta mena obligarà a fer-ne de noves.

2) Qualsevol competició internacional és important. La categoria li la donen els participants i els organitzadors. No són com una Olimpíada, però són molt interessants per comprovar el nivell que tenim.

3) Tant en la part esportiva com en la projecció de València, és interessant perquè projecta València turísticament, i, a la vegada, esportivament. Això sí, sempre que es projecte bé, amb una organització perfecta i amb mitjans suficients. Pel contrari, si no estan ben organitzats seria negatiu realitzar-los. En resum, si s'aconsegueixen, cal esforçar-se en l'organització i si es disposa dels mitjans econòmics i instal·lacions adequades, s'accepten, si no, més val renunciar-hi.

Dolors Escamilla, presidenta del Club de Bàsquet, Dorna Godella, campió de Lliga.

1) Jo pense que, de moment, no, però que n'hi ha moltes en projecte. Crec que seria un bon motiu per proveir València d'instal·lacions.

2) Si comparem amb les olimpíades sí, però nosaltres som la Mediterrània i hem de valorar-los; no cal fer comparances.

3) Esportivament seria molt important i crec que a tots els que ens dediquem a l'esport ens fa molta il·lusió. Significaria una bona oportunitat perquè València tinguera una presència internacional i, a més, les ciutats que organitzen aquests esdeveniments solen eixir molt beneficiades.

Vicent Mesguer, president de la Federació Valenciana de Vela

1) Sí. Encara que el Port Autònom s'amplie cap al sud, en allò que respecta a la vela, les instal·lacions són molt completes. A més, el llot del Túria s'ampliarà i serà un lloc ideal per a esports com el rem.

2) No són en absolut de segona categoria. Són diferents. Més que un fet polític com les Olimpíades, són un fet cultural que ens aglutina. Esportivament també són importants, fixa't que nosaltres tenim deu classes olímpiques però s'han de reduir i n'han d'entrar altres noves, de més gent per embarcació, els jocs de la Mediterrània del 97 seran el primer lloc on es farà.

3) ¡Què t'he de dir! En el nostre cas serà una implicació per a tot el país, perquè la candidatura de la vela és Alacant.

Salva Díez, jugador internacional del PAMESA València

1) No ho sé. Jo no conec excessivament les noves instal·lacions i tampoc tinc clara la infraestructura que hi cal.

2) No, és una competició més.

3) Per a una ciutat com València, que no està acostumada a organitzar competicions d'aquesta categoria, ha de ser una cosa molt important per tal de demostrar que està capacitada per organitzar esdeveniments d'alt nivell.

Joan Roig, president del PAMESA València

1) Sempre és difícil saber-ho, però crec que si la concedeixen és perquè ja s'havien assegurat que les instal·lacions reuneixen les condicions.

2) És una competició com una altra qualsevol, ni millor ni pitjor, senzillament diferent.

3) Organitzar qualsevol esdeveniment espor-

tiu sempre és interessant i important per a una ciutat, de categoria i fama.

Cristina Mayo, entrenadora del Club Handbol BER, campió de Lliga

1) Desconec el tema en les altres modalitats esportives, però, quan es fa un projecte d'aquest calibre, s'ha de preveure que n'hi haja. Imagino que els organismes oficials hi deuen haver fet prou.

2) Els Jocs de la Mediterrània han perdut un poc el seu interès esportiu, però es preveu que els d'Atenes els relançaran. Jo crec que van amunt.

3) Quan una ciutat té una infraestructura esportiva tan deficitària com la de València, els esdeveniments esportius d'aquest calibre serveixen per dotar-la d'unes instal·lacions d'alta categoria.

Alberto Miguel, portaveu de la Junta de govern del València CF

1) Terminantment no. Ja que, a banda d'algunes d'esportífiques, fonamentalment necessita un estadi on celebrar la inauguració i clausura del jocs.

2) No. Són els que corresponen a un area geogràfica

com els que se celebren en altres parts del món i que s'han d'aprofitar per tal de promocionar i potenciar els nostres esportistes, especialment els joves, a més de servir d'unió entre els pobles mediterranis.

3) En principi, la capital de la Mediterrània durant la seua celebració. D'altra banda significa que per primera vegada se celebren uns jocs a la nostra ciutat i per segona a l'estat espanyol. També servirien per demostrar una vegada més que València no viu d'esquena al mar i també per actualitzar i modernitzar l'estructura esportiva i urbana de la ciutat.

Josep Iborra, president del Club d'Handbol Avudesa Alzira

1) Són per al 97, de manera que en sis anys hi ha temps per fer les instal·lacions. Ara no n'hi ha, és la veritat, però pense que podríem tenir-les i això seria molt bo.

2) No es poden comparar amb les Olimpíades, però tampoc té cap sentit fer-ho. El problema fonamental és que, en alguns esports, no assisteixen les seleccions absolutes d'alguns esports i això s'hauria d'evitar si volem donar-los importància.

3) Tot el que siga esport i portar esport internacional és molt bo. Cal portar competicions d'alt nivell i des del meu lloc faré tot el que siga possible.

Les tres candidatures

València

A favor: Unanimitat institucional. Simpatia dels països àrabs. Bon informe de presentació i intens treball de promoció. Moltes instal·lacions acabades. Gratuïtat de l'estada per als participants.

En contra: Dispersió dels llocs de celebració dels jocs. Negativa de la selecció de futbol a acudir als jocs d'Atenes. Confusió postelectoral sobre l'alcaldia de València. Barcelona 92 i la candidatura de Jaca poden fer que sembli que hi ha massa candidatures a l'estat espanyol.

Tunis

A favor: Instal·lacions centralitzades. Vot de compromís dels països àrabs.

En contra: Instal·lacions obsoletes. Ja va celebrar els jocs. Poc treball de propaganda.

Bari

A favor: Gran estadi de futbol. Intens treball publicitari. Major centralització que les instal·lacions valencianes.

En contra: Bari celebrarà la Universiada el mateix any. Moltes instal·lacions previstes, però poques realitzades. Bari cobrarà l'estada dels participants. L'última final de la Copa d'Europa de futbol va posar de manifest la incapacitat de la capital italiana per a prestar allotjament a un públic nombrós.

Tots els jocs

1951 Alexandria
1955 Barcelona
1959 Beirut
1963 Nàpols
1967 Tunis
1971 Esmirna
1975 Alger
1979 Split
1983 Casablanca
1987 Latakia
1991 Atenes
1993 Montpeller

La distribució dels vots dels disset països deixarà en una primera ronda un dels candidats fora de joc i decidirà després entre els dos finalistes. València, té, paradoxalment, molt més fàcil superar la segona convocatòria que la primera. La raó és molt senzilla; dels disset països, set són àrabs i és molt probable que, tot i que la candidatura de Tunis sembla únicament testimonial, donen, en la primera votació, el seu vot de suport al germà del Màgrib. Si dels altres deu països Bari obtinguera més de cinc vots, València quedaria eliminada. L'afinitat que alguns països àrabs li han mostrat enfront de la candidatura italiana per a una segona votació, no serviria de res. Per aquesta raó, el

comitè patrocinador realitza una intensa campanya de promoció que no pot oblidar cap dels països participants; tots els de la ribera mediterrània tret d'Israel, que va ser vetat pels països àrabs i San Marino que, per estar a dos quilòmetres del mar participa, però no vota. Els vots de Xipre, Mònaco o Malta per exemple podrien ser decisius. La candidatura valenciana sap que, després de la guerra del Golf, els jocs de la Mediterrània són un lloc important d'encontre entre els àrabs i els occidentals per renovar relacions. Per això, l'ampli dossier presentat estava redactat, entre altres llengües, on no apareix el català, en àrab.

UNA OPCIO POSSIBLE

La candidatura valenciana ha preparat una completa oferta d'esports i instal·lacions que cobreix pràcticament la totalitat del país i que dona cabuda a vint-i-una modalitats oficials i tres d'exhibició. Per a Josep Maria Chapa: "Era absurd tractar de centralitzar tots els esports en una sola ciutat. Hauria resultat molt més car preparar les instal·lacions i després, continuaríem tenint la resta del país sota mínims". Per aquesta raó, Castelló i l'eix Elx-Alacant consituiran els altres centres al voltant dels qual s'organitzaran els jocs. La instal·lació emblemàtica, obli-

gatòria en tot esdeveniment esportiu d'aquesta categoria, encara és troba en construcció però podria estar acabada per al proper estiu. Es tracta del tram esportiu del llit del Túria; un gran estadi d'atletisme amb capacitat per a 27.000 espectadors situat al bell mig de la ciutat. El mateix llit del Túria servirà per donar cabuda a altres esports menys coneguts, que podran així tenir un contacte amb el públic.

Després de la borratxera postelectoral i mentre el PP i UV tracten d'arribar a un pacte que els permeta governar la ciutat, el gabinet socialista es prepara per a l'esprint final de la que serà la seua última actuació institucional. Clementina Ródenas partirà cap a Atenes per defensar el proper dia 26 la candidatura valenciana, que altre equip de govern haurà de concretar si resulta guanyadora. Però els jocs, si vénen, se celebraran al 97, després d'unes altres eleccions i amb un alcalde-alcaldeessa sempre incert en una ciutat amb una majoria tan fràgil com la de València. El món de l'esport valencià, en qualsevol cas, aguarda amb impaciència la resolució d'una votació que podria atorgar a la ciutat el major esdeveniment esportiu de la seua història i serviria per revitalitzar un panorama esportiu que no ha acabat mai de despertar-se.

Jordi Sebastià